

עליו לעקוב ולבחו את תנועות שני האנשים החשודים. נדי ברנו שכבר שעה יצללו אליו משדה התעופה לקבל אינ' פורמציה.

כמו בסיפורים, ישתי לי בפינה עם עתון גדור והיצתי בהסתור בבחורים שהתחחשו כל העת. כאשר ניסו להתקרב אליו ויחלו לשאול שאלות על היישראליים שעוזבו את המלון, גברו חדשתי. פתאום הייתה נחחת נורא — תקולה לבדי במלוון נידח עם שני מחב'רים יפים וכבר ראייתי בעיני רוחם דבריים איזומים. זו היהת הפעם היחידה בכל מסעותי שנזוכרת כי באזהרותה של אמא לפניה כל נסעה. בבית תמיד נח' שבתי לחירגה, לא מיצחה מדי, מסתכנת מדי, אך בכל זאת ח' ור'ת תמיד בשלהם. פתאום כבר לא הייתה כליכך בטוחה שה- פעם אהוור בשלהם.

„אבל בסופו של דבר התברר לי מעל לכל ספק שאלה הם סתם אנשים חמונאים, לא מחייבים ולא מסוכנים. ככל הידוע לי, הגע המטוס לאرض ישראל. אני עצמי המשכתי בשלהם. בריאה ושלמה ליגולביבה, שם פגשתי את גראם הנינו- זילנדי, שארח אותה מאוחר יותר באופן יוצאי-מיהcalel ב- ארץ היפה, ועתה הוא מת- ארח אצלי ומתלהב מאד מ- ירושלים ומ...gilah almagor.“

הן דושית שנון וחינוי. אין אפשר להעלות על הדעת איזה תפקיד חושני יכול להיות ל- פנסטר, עד ששוועים את צי- פי; „מושחת“ עם גילה בשיר ר' מאלן דיטריך, מאי בריט, ארתה קיט ואחרות.

ובין ההופעות, המחקרים, ה- הולאה, הלחנה וואר העובי- דות והעיסוקים — שוב מתכ- נת ציפי הדינאמית מסע- דש, והפעם דרום-אמריקה על הכוונה. באפריקה הייתה פער מימי. במורוח הרחוק בקרה כבר פעם, מאוטROLיה ונוי- זילנד חורה לפני חצי שנה. מפת העולם כולה זרועה ב- ידדים שפגשה בדרכים, שי- צלם התארחה כשהגיעה ל- ארצותיהם, ושאותם היא מ- ארחת בבייתה בלי הרף ממש, כשם מגעים לישראל.

בימים אלה, למשל, מתארה אצלה גראם הנינו-זילנדי. קו- דמיו היו שני יונינים, ולהם ק- דם ידיד אפריקאני, ולפари- קאי קדם אורחה מתווכיה, וכן הלאה. אגב תורכיה: דווקא באיסטנבול, מבין כל המקו- מות הנידחים והרוחקים שבhem בקרלה, הייתה לך חוות „לא סימפטית“, שלא היתה רוצה להתנסות בה שנית:

„במסגרת טiol שיעדו אר- צות הבלקן, הגעתו לאיסטמ- בול ופגשתי שם קבוצת יידי- דים מהאוניברסיטה, שעמדה לחזור לישראל. ישבנו יחד באולם הכנסה של המלון, כשham מחכים לשעת הנסעה לשדה התעופה. כל הזמן הס- תובבו סביבנו שני טיפוסים שבחנו אותנו בסתר והתגנו באופן מזר וחשוך.

„התחלנו לחושש. ראיינו ש- הם יודעים לבדוק אתلوح ה- קבוצה הישראלית וחשדנו ש- נוכחותם קשורה איכשהו ב- אותה טיסה. בחוץ עבו ה- חברה את המלון בדרכם ל- שדה התעופה, כשham מטילים

חק סדי וגומע שריף (שא- אצלו למדרה זמן רב), שהחולו להפנות אליה במשך הזמן תל- מודים משלמה.

אבל, גומע שריף עצמו בקש ממנה ללמד את בנו, שעליו אמרת ציפי: „הרבעוניות ה- מוסיקלית שלו מכירה מאד את אביו. הוא תלמיד כשרוני מאד ומוסיקאי מלידה“. אם מ- פורסמת אחרת שיכלה ללמד בשקט את בנה, אך העדרפה להפקידה בידי ציפי פליישר היא נעמי שמר.

„נעמי חיפשה מורה שלימד את תatty בתה ותאורה ואימ- פרובוצ'יה ליד הפסנתר. איכ- שהו הגעה אליו ובמשך הזמן תהיידנו מאד. באמצעותה אף הגיעו את אחת ה- „צירות“, ש- לי, הקרובות ביותר ללב: את שלישית בيتها בנות-ידה. אלו הן הוו של הנגן של השחרור לעשות משחו יחד. הן באו אל נעמי שמר. נעמי התלהבה מהשילוב הקורי- ליל שלון והחליטה לעניין או- תי בטיפחן“,

זה היה לפני כשנתיים, ו- מאו עבדת אתן ציפי במס- רות ובחטלבות כמוסיקאית, מעבדת, מפיקה וכמעצבת ה- סגנון המבדיל את בנות הוו ביחסון לשאר הלהקות הקמות וגעלות חזשות לבקרים. במשך הזמן החלו להגיע א- ליה אמנים זמריים רבים, כדי לקל על הדרכה מוסיקלית שוטפת או חזר-פעמית. אחר- כך באו הזמנות לניהול, מ- סיקלי של הצגות תיאטרון ו- כתיבת מוסיקה להציגות, שא- אחרונה בהן היא הציג היל- דים „בצל הפלא“, המוצגת ב- מסגרת התיאטרון לילדיים גו- ער ובכורתה נערכה לא מכבר. בכורה רודפת בכורה ובכ- תיים הסתיימו אף החזרות עם גילה אלמגור לתוכנית היחיד הראשונה שלה, שכבר „רצה“ בימים „בימות“. גילה, על הבמה וציפי ליד הפסנתר (כ- תומורת שלמה) מנהלות בין-

ציפי בחברת
gilah almagor

ציפי מעיינת
באלבומים
גודשי תמנונות
ממצעותיה בעולם

